

Lūkojos mēnesī ilgās pēc tālēm 望月怀远

Džan Džjulin 张九龄 (673-740)

海上生明月，天涯共此时。
情人怨遥夜，竟夕起相思。

灭烛怜光满，披衣觉露滋。
不堪盈手赠，还寝梦佳期。

Virš jūras piedzimst spožais mēness,
Visās debesu malās kopīgs šis brīdis.
Šķirtie mīlnieki nožēlo, ka nakts tik gara,
Viņi vakaru pavada abpusējās ilgās.

Nodzēšu sveci, jūsmojot par gaismas pilnību,
Uzvelku rīta svārku, tomēr drēgnumu jūtu.
Nespēju paņemt rokās mēnesi kā dāvanu,
Atgriezšos gultā un sapņoju par satikšanos.

Šis ir viens no Ķīnā pazīstamākajiem Rudens Vidus svētku (*Džuncjiudzjie* 中秋节) dzejoļiem, kas sarakstīts Tan dinastijas laikā, bet tagad tiek interpretēts saskaņā ar mūsdienu aktualitātēm. Šie svētki tiek svinēti 8.mēneša 15.datumā, kas ir septembrī pēc Saules kalendāra. Apaļais mēness šai laikā ir īpaši spožs, un tradicionāli simbolizē ģimeņu un draugu apvienošanos vai arī pauž vēlmi satikties, kā arī cerību atgriezties mājās. Mūsdienās pirmajā teikumā tiek saskatīta cerība, ka ĶTR un Taivāna, kas atrodas abās pusēs jūras šaurmam, kādreiz apvienosies.